

bestemmelser om arvefølgen blev ophævet ved tronfølgeoven fra 1953. Bestemmelserne i kongelovens artikel 25 om bl.a. retlig immunitet for de kongelige prinser og prinsesser antages derimod fortsat at være i kraft i et vist omfang.

Tronfølgeovens § 5, stk. 3, indeholder en bestemmelse, der som udgangspunkt svarer til kongelovens artikel 21. Bestemmelsen fastslår, at personer, som er arveberettigede til tronen, ikke må indgå ægteskab uden regentens samtykke, som skal afgives i statsrådet. I modsat fald mister den pågældende arveretten til tronen.

Som fremhævet af forslagsstillerne i bemærkningerne til lovforslaget indeholder Danske Lov fra 1683 herudover en bestemmelse, som stort set er identisk med kongelovens artikel 25. Baggrunden for denne dobbelte regulering er det ikke muligt at sige noget præcist om. En afklaring af disse spørgsmål vil kræve en række meget ressourcekrævende undersøgelser, og jeg vil tillade mig at sætte spørgsmålstegn ved, om en sådan undersøgelse er umagen værd.

På den baggrund er det regeringens opfattelse, at der ikke på nuværende tidspunkt bør iværksættes et større arbejde med at gennemgå forhold med hensyn til de nævnte bestemmelser i kongeloven, Danske Lov og tronfølgeoven.

Som et andet eksempel på en gældende lov, som fortsat finder anvendelse, men som nu altså foreslås ophævet, kan nævnes den i § 135 nævnte lov om undersøgelse af Nørrebro sagen. Som begrundelse for, at denne lov bør ophæves, har forslagsstillerne i bemærkningerne til § 135 anført, at, og nu citerer jeg fra lovforslaget: »Undersøgelsen er afsluttet, så loven kan ophæves.«

Den begrundelse må jeg indrømme jeg blev noget overrasket over at læse, for så er der i hvert fald noget, der er forbigået min opmærksomhed. Nørrebroundersøgelsen er, som jeg tror alle her i Folketingssalen er klar over, ikke afsluttet, så ophæver vi loven, har undersøgelseskommissionen ikke længere noget formelt grundlag at fortsætte sin undersøgelse på.

Med lovforslaget foreslås endvidere ophævet en række retsfor skrifter under henvisning til, at de formentlig ikke længere er gældende og derfor bør ophæves. Som eksempel kan nævnes forslaget i § 5 om, at Kong Christian Den Femtes Lov, Danske Lov, fra 1683 som udgangspunkt skal ophæves, bortset fra de bestemmelser, som er nævnt i stk. 2.

Som forslagsstillerne selv har antydnet i bemærkningerne til § 5, er der imidlertid ikke fuldstændig klarhed over, hvilke af Danske Lovs bestemmelser der stadig kan anses som gældende, og hvilke der enten er udtrykkeligt ophævet eller i øvrigt må anses for bortfaldet, f.eks. fordi de er erstattet af nye regler.

Regeringen har selvfølgelig fuldt ud forståelse for det synspunkt, at det ville være ønskværdigt med en fuldstændig afklaring af disse spørgsmål. Men ophæver man uden nærmere undersøgelse af række af Danske Lovs bestemmelser, risikerer man imidlertid at få ophævet bestemmelser, som stadig er gældende, og som uanset deres alder fortsat vil kunne være afgørende for fastlæggelsen af retstilstanden i en konkret sag.

En ophævelse af sådanne regler, hvor det er tvivlsomt, i hvilket omfang de fortsat er gældende, vil efter regeringens opfattelse reelt kunne medføre større retssikkerhedsmæssige problemer end det forhold, at der i dag ikke er fuldstændigt overblik over, hvilke af bestemmelserne der fortsat er gældende.

Under alle omstændigheder må det efter regeringens opfattelse være en forudsætning for, at man kan tage endelig stilling til, om dele af Danske Lov skal ophæves, at der forinden er foretaget en undersøgelse af, hvilke af lovens bestemmelser der stadig er gældende, og som fortsat bør opretholdes. En sådan undersøgelse ville imidlertid være så omfattende og tidskrævende, at den efter regeringens opfattelse ikke vil være realistisk at gennemføre i forbindelse med Folketingets behandling af det foreliggende lovforslag.

Herudover indgår i lovforslaget en række love, som angives at have udtømt deres formål. Som eksempel på sådanne love kan nævnes de mange love om anlæg af jernbanestrækninger, broforbindelser og veje samt love om afholdelse af folkeafstemninger, som Frihed 2000 nu har foreslået skal ophæves.

Som begrundelse herfor har Frihed 2000 bl.a. anført, at en stor del af disse love m.v. for længst har udtømt deres formål. Hertil er at sige, at i det omfang, sådanne love har udtømt deres formål, er en sådan ophævelse ikke nødvendig, og der er heller ikke tradition for, at man udtrykkeligt ophæver sådanne retsfor skrifter ved lov.

At påbegynde en praksis, hvorefter denne type af love fremover formelt skal ophæves af Folketinget, forekommer ikke hensigtsmæssig.